

Manifest Antifeixista Europeu

Seixanta-vuit anys després del final de la Segona Guerra Mundial i la derrota del feixisme i el nazisme estem presenciant, a gairebé tota Europa, l'ascens de l'extrema dreta. Però, i això és un fenomen més angoixant, veiem que apareixen i creixen a la dreta d'aquesta extrema dreta, forces directament neo-nazi que, en alguns casos (Grècia, Hongria, ...) estan fent arrels en la societat construint moviments de masses populars, radicals, racistes, ultra-violents i pogromistes, l'objectiu declarat dels quals és destruir els sindicats, les organitzacions polítiques i culturals de tota la classe obrera, per aixafar la resistència de la ciutadania, negar el dret a la diferència i exterminar, fins i tot físicament, els "diferents" i els més vulnerables.

Igual que en els anys 20 i 30, la causa última d'aquesta amenaça de l'extrema dreta i neofeixista és la profunda crisi econòmica, social, política i fins i tot moral del capitalisme que, amb la crisi del deute com a pretext, està liderant un atac sense precedents contra el nivell de vida, les llibertats i drets dels treballadors, de tots els de baix! Aprofitant els temors davant dels riscos d'explosió social, de la radicalització de les classes mitjanes destruïdes per la crisi i les mesures radicals d'austeritat, així com de la desesperació dels marginats i empobrits als aturats, la dreta extrema i, sobretot, forces neonazis i neofeixistes estan creixent a tot Europa, guanyant influència sobre les masses en les capes més pobres, enfrontant aquesta influència de forma sistemàtica contra bocs expiatoris tradicionals i nous (immigrants, musulmans, jueus, els homosexuals, els discapacitats, ...), així com contra l'ala esquerra d'organitzacions i sindicats.

La influència i el radicalisme de l'extrema dreta no és la mateixa a tot Europa. No obstant això, la generalització de les mesures d'austeritat radicals fa que l'augment de l'extrema dreta siga ja un fenomen gairebé general. La conclusió és evident: el fet que la impetuosa pujada de l'extrema dreta i que l'aparició d'una massa neofeixisme ultra-violenta no siguen ja una excepció a la norma europea, obliga ara als antifeixistes d'aquest continent a fer front a aquest problema en la seva grandària real, en tan que es tracta d'un problema europeu!

No obstant això, dir tot açò no és suficient si no afegim que la lluita contra l'extrema dreta i el neo-nazisme és extremadament urgent. De fet, l'amenaça neofeixista en molts països europeus ja és tan directa i immediata que ha esdevingut una prioritat transformar la lluita antifeixista en una batalla, el que hi ha en joc és la vida i la mort de l'esquerra i de les organitzacions de treballadors, de les llibertats i els drets democràtics, de la solidaritat i la tolerància, del dret a la diferència. Dir que estem immersos en una carrera contra la barbàrie racista i el neo-feixisme correspon a una realitat verificada cada dia als carrers de les nostres ciutats europees...

Tenint en compte la profunditat de la crisi i la magnitud dels danys socials que produeix, la intensitat de la polarització política, la determinació i l'agressivitat de les classes dominants, la importància històrica del que està en joc en l'actual confrontació i la magnitud de la pujada de l'extrema dreta és evident, que la lluita antifeixista constitueix una opció estratègica que requereix un pla d'organització i una inversió a llarg termini, polític i militant. Per tant, la lluita antifeixista ha d'estar estretament lligada a la lluita diària contra les mesures d'austeritat i el sistema capitalista que les genera.

Per tal de ser eficients i complir amb les expectatives de la població, la lluita antifeixista ha de ser unitària, democràtica i duta a terme per les masses populars mateixes. A aquest efecte, els ciutadans han d'organitzar la seva lluita antifeixista i ells mateixos la seva pròpia defensa. Alhora, i per tal de ser eficaç, aquesta lluita ha de ser global, enfrontant l'extrema dreta i el neofeixisme amb el verí del racisme i la xenofòbia, el xovinisme i el militarisme, el culte a la violència cega i l'apologia de les cambres de gas d'Auschwitz. En poques paraules, per ser eficient en el llarg termini, la lluita antifeixista ha de proposar en els actes una visió alternativa de la societat, diametralment oposat al proposat per l'extrema dreta. Aquesta és una societat fundada en la solidaritat, la tolerància i la fraternitat, la negativa del masclisme, el rebuig de l'opressió de les dones i el respecte pel dret a la diferència, l'internacionalisme i la protecció escrupolosa de la Natura, la defensa dels valors democràtics i humanistes.

Aquest moviment antifeixista europeu ha de ser l'hereu de les grans tradicions antifeixistes del nostre continent! Amb aquesta finalitat, ha d'establir les bases d'un moviment social amb estructures estables i activitats quotidianes, penetrant en el conjunt de la societat, l'organització dels ciutadans antifeixistes en les xarxes d'acord a la seva professió, lloc de residència i la sensibilitat, portant a terme la lluita en tots els camps de les activitats humanes i assumint completament la tasca de la protecció, fins i física, dels ciutadans més vulnerables, els immigrants, els romanís, les minories nacionals, els musulmans, els jueus i els homosexuals, de tots aquells que són víctimes sistemàtiques de l'estat racista i de la màfia feixista.

Per tant, a causa de la necessitat de la mobilització antifeixista a escala europea és cada dia més urgent per a aquells de nosaltres que signem aquest manifest, la crida a l'establiment d'un Moviment Antifeixista europeu unitari, de masses, democràtic, capaç d'enfrontar i derrotar la plaga marró que alça el cap al nostre continent. Farem tot el possible perquè el congrés fundacional d'aquest moviment antifeixista europea, que tant necessitem, tinga lloc a Atenes ben aviat, el proper maig de 2013 i que es farà coincidir amb una gran manifestació antifeixista europea als carrers de la capital grega.

Aquesta vegada, la història no s'ha de repetir! No passaran!

Yorgos Mitralias - Michael Lowy